

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721011449
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6721011449.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. januára 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/136/2021 zo dňa 08. septembra 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/136/2021 zo dňa 08. 09. 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 22. 05. 2020 v čase o 14:30 h na presne nezistenom mieste, v okrese Krupina, uskutočnil z mobilného telefónu a telefónneho čísla +XXX XXX XXX XXX telefonát na mobilný telefón C. A. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorej sa predstavil pod legendou príslušníka PZ, ako „major Medveď od páru Levov v Bratislave“ a okrem iného jej uviedol, že má zoznam, v ktorom figurujú mená E. F., G. F. a A. F., kde v súvislosti s týmto z hľadiska bezpečnosti majú čo najskôr opustiť Slovenskú republiku, pretože im hrozí bezprostredné nebezpečenstvo, nakoľko A. B. má výcvik francúzskej légie, je trénovaný zabijak a je schopný zabiť aj svoju mamu, otca, je mimoriadne nebezpečný a je schopný ich tri zabiť, pričom takéto konanie u poškodených C. A. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, H., I. J., E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX, K. – J. a u E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX, K. – J., vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie, vzhľadom na osobu obvineného, pričom z obavy o svoj život túto skutočnosť oznámili aj na políciu.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/38/2020 zo dňa 09. 09. 2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že učinil vyhlásenie a spáchanie skutku kladeného mu za vinu obžalobou nepoprel – s ohľadom na jeho osobu tak prejavil ľútosť nad svojím činom a taktiež akceptoval skutočnosť, že za tento bude odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Samotná výška uloženého trestu však nekorešponduje s preukázanými skutkovými okolnosťami tejto veci a pri trestnej sadzbe v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky,

v ktorej sa súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pohyboval, zvolil pomerne vysoký trest vo výmere 18 mesiacov a to i napriek tomu, že skutok, ktorého závažnosť, spoločenská nebezpečnosť za súčasného uváženia reálnych možností obžalovaného svoje vyhrážky naplniť uvedený postup súdu nepodporuje, ako aj vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania predmetného skutku. Súd síce v odôvodnení napádaného rozsudku konštatoval, že bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 01. 2023 pod sp. zn. 2T/104/2022 uložený nepodmienečný trest vo výmere 3 roky a 6 mesiacov a že na túto skutočnosť prihliada, avšak na túto skutočnosť ohľad pri uvážení výšky trestu, ktorú obžalovanému sám ukladal pri pohľade na výšku trestu jednak zrejme dôsledne neprihliadal – v tomto prípade by bolo vhodné a účelné brať ohľad na už uložený trest Okresným súdom Liptovský Mikuláš v pomerne vysokej výmere a jednak tento ani v rámci uloženia súhrnného trestu neprevzal do výmery trestu, za súčasného zrušenia rozhodnutia o treste v danom rozsudku, hoci bol Okresným súdom Liptovský Mikuláš odsúdený skôr ako došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku. Záverom uviedol, že ochrana spoločnosti pred nezákonnými zásahmi v tomto prípade ustúpila strohému formalizmu, na základe ktorého mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v neprímeranej výške. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že upustí od potrestania obžalovaného, alebo mu uloží miernejší trest tak, že bude ukladaný ako trest súhrnný k odsúdeniu Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/104/2022 a k odsúdeniu Okresným súdom Zvolen sp. zn. 2T/38/2020.

Podané odvolanie samostatne odôvodnil aj samotný obžalovaný v podstate tým, že bolo nesprávne upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, a taktiež mu okresný súd nezapočítal už vykonaný trest odňatia slobody pod sp. zn. 2T/38/2020. Podľa jeho názoru mal okresný súd upúšťať od uloženia súhrnného trestu aj k rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/104/2022 a nie len k rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/38/2021, pretože prejednávany skutok spáchal skôr, ako bol odsúdený uvedenými rozsudkami. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám a urobil nápravu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd rozhodol v jeho intenciách, a ak by takýto procesný postup nebol možný, navrhol, aby krajský súd upustil od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/38/2020, pretože má za to, že trest uložený v tom konaní spolu s trestom, ktorý bol obžalovanému uložený Okresným súdom Liptovský Mikuláš je dostatočný.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia uviedol, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu aj k rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pretože Trestný zákon v prípade súhrnného trestu jasne uvádza, že súd je povinný zrušiť všetky výroky o treste za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a uložiť jeden súhrnný trest a taktiež je povinný započítať všetky dovtedy vykonané tresty a väzbu. Požiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vykonal nápravu podľa vlastného uváženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/38/2020 zo dňa 09. 09. 2020, a nie aj k rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ako to navrhoval obžalovaný. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje.

K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k uloženému súhrnnému trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle § 42 Trestného zákona, ako aj konštantnej judikatúry, súhrnný trest je možné uložiť vždy len k jednému, a to prvému rozhodnutiu, ku ktorému ukladanie takéhoto trestu prichádza do úvahy za splnenia podmienok uvedených v § 42 ods. 1 Trestného zákona. Nie je preto možné zrušiť v rámci súhrnného trestu všetky ďalšie výroky o treste zo všetkých nasledujúcich rozhodnutí, ktoré boli vyhlásené po tom, ako obžalovaný spáchal iný trestný čin. Rozhodnutie okresného súdu je teda plne v súlade so zákonom a ustálenou judikatúrou. Rovnako tak započítanie trestu alebo väzby v zmysle § 45 Trestného zákona je možné až po právoplatnosti príslušného rozhodnutia, nie ešte pred jeho vyhlásením. Preto krajský súd nepovažoval odvolacie argumenty obžalovaného za relevantné, najmä však by krajský súd rozhodol v rozpore so zákonom, ak by mal rozhodnúť v intenciách podaného odvolania.

S poukazom na uvedené preto aj krajský súd takto uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov považuje za postačujúci a primeraný, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Po započítaní vykonaného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/38/2020 zo dňa 09. 09. 2020 tak fakticky bude musieť obžalovaný vykonať už len 6 mesiacov, čo by bol v prípade ukladania samostatného trestu trest uložený na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo je v prípade 21 krát súdne trestanej osoby trest mimoriadne mierny.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.